

"Iemand die tijdens haar leven zo dicht bij de mensen stond, was niet ver van de Heer en nu zij zo dicht bij de Heer is, kan zij niet ver van de mensen zijn."

Lieve moeder en grootmoeder, jouw afscheid stemt ons droevig, maar de herinnering aan jouw gulle lach zal er telkens weer in slagen onze grijze hemel blauw te kleuren.

Neem nu met ons afscheid van "mémé" :

Alma, Oliva HUBO

weduwe van Richard VAN DAMME

geboren te Oprakel op 4 januari 1909 en godvruchtig overleden in familiekring te Oprakel op 7 oktober 1995, begeleid door de gebeden uit de dodenliturgie van de H. Kerk.

**Lid van de gepensioneerdenvond K.B.G.
Lid van de K.V.L.V.**

Marcel VAN DAMME, Lena DE PREZ
en kinderen,

De families HUBO, VAN DAMME,
VAN WIJMEERSCH en VAN PEYVENAEYGE,

danken u voor de blijken van innige deelneming
in hun rouw.

Nee, jouw weg ging niet over rozen. Nauwelijks twee jaar na de geboorte van je enige zoon, werd je echtgenoot Richard je brutaal door het oorlogsgeweld ontnomen. Die vijf lange jaren van oorlogstijd moeten voor jou een dubbele beproeving zijn geweest. Maar met het koppige doorzettingsvermogen dat je zo eigen is, nam je zonder dralen iedere hindernis op de weg naar jouw bestemming. Die bestemming heb je nu bereikt. Wij koesteren nu met tederheid alles wat je ons nalaat : je bezorgdheid om alles en iedereen, je vrijgevigheid, je optimisme en je gulle lach. Iedereen die jou heeft gekend, weet hoe opgewekt je door het leven kon stappen : een kwinkslag, een gedicht, een lied of een schuine grap waren nooit uit de lucht. Ondanks alle beproeving bleef je in het leven geloven, want je stond er nooit alleen voor. Je was steeds omringd door je familie en in het bijzonder door je schoondochter Lena, die jou met veel liefde heeft verzorgd. Je bent er 86 geworden en wij weten het zeker : je hebt genoten.

En geniet
Wijl 't avondrood teder 'd aarde kust
En wij dra de tranen drogen
Van een welverdiende rust.